

POLITISK ORIENTERING den 7. februar 2019:

Briterne forsøger at narre Trump til konfrontation og nye krige i Sydamerika og Afrika

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Inkluderer:

Den

britiske elites modangreb mod partnerskabet mellem Kina og Rusland og BRIKS-samarbejdet

Forsøget

på regimeskifte i Venezuela er nu skueplads for konflikt mellem USA/Europa og Rusland/Kina

Kina er

igang med at overhale Vestens økonomi og teknologi

Integrity

Initiativets internationale propaganda krig imod Rusland på vegne af den britiske efterretningstjeneste

Trumps

tale om nationens tilstand

Farerne i

forbindelse med USA's tilbagtrækning fra INF-aftalen mellem USA og Rusland der forhindrede mellemdistance atomvåben

Flere

advarer om et kommende finanskarak

Konsekvenser

af, at der er ingen åbenlys løsning til Brexit

Schlesvig-Holstein

giver grønt lys til Femern-forbindelsen

Fremtidens

energibehov

Klimahjernevask
af unge mennesker

Afsløringerne
om grundlaget for Danmarks deltagelse i Irak krigen

Vil
Anders Fogh Rasmussen blive stillet til ansvar for at lyve Danmark i krig?

[Zepp-LaRouche: Gør en ende på 'the chicken game' – støt dialog og samarbejde med Rusland og Kina](#)

Den 3. februar (EIRNS) – Den russiske regering mener, på baggrund af USA's tilbagetrækning fra traktaten om mellemdistanceraketter (Intermediate-Range Nuclear Forces, INF), at den strategiske situation i verden "alt i alt er ret alarmerende". Det er ordene som blev brugt af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i en trevejs-dialog med præsident Vladimir Putin og forsvarsminister Sergej Shoigu, som på fremtrædende vis blev bragt på Kremls hjemmeside den 2. januar. I samme udveksling meddelte Putin, at Rusland ville reagere "symmetrisk" ved også at trække sig fra INF og udvikle sine egne mellemdistanceraketter samt andre våbensystemer. Hele dialogen blandt de russiske ledere placerede den nuværende krise som en del af et længere historisk forløb, begyndende med USA's udtræden fra ABM-traktaten i 2002 under George W. Bush-præsidentskabet – hvilket netop førte til den russiske politik om at udvikle våbensystemer baseret på nye fysiske principper, som præsident Putin beskrev i sin historiske tale til Forbundsforsamlingen 1. marts 2018.

Helga Zepp-LaRouche sagde i dag i en kommentar, at verdens strategiske situation faktisk er "meget, meget alvorlig" og kræver akut handling. Allerede i hendes ugentlige webcast den 31. januar, holdt dagen før USA formelt meddelte sin tilbagetrækning fra INF-traktaten, blev Zepp-LaRouche spurgt: "Fra din erfaring med diskussioner med folk: er der mennesker i Rusland og Kina, der forstår muligheden for... eller er opmærksomme på muligheden for denne fire-magts-aftale [mellem USA, Rusland, Kina og Indien] og at bruge det som grundlag for en Ny Bretton Woods?" Til hvilket hun svarede:

"Altså, jeg tror at dette er et stort spørgsmål. Fordi jeg tror generelt, at kineserne ville – afhængigt af hvordan disse aktuelle handelsforhandlinger med præsident Trump forløber... Hvis det går godt, så vil jeg sige, at kineserne generelt har tendens til at være mere optimistiske med hensyn til at ændre historiens forløb.

"Russerne er efter min erfaring meget pessimistiske. De ser på den mulige annullering af INF-traktaten, de ser på alle de andre meget aggressive signaler mod Rusland, og de tror, at der er en meget lille chance, om nogen, for at USA vil ændre sig i mange år fremover.

"Nu tror jeg dog ikke, at det er det endelige svar ... Jeg tror, at enhver der er ved sine fulde fem, og ikke er parat til at risikere eksistensen af den menneskelige art, virkelig burde fremme dialog og samarbejde snarere end at holde dette 'chicken game' gående, hvilket spil i virkeligheden kunne udrydde hele den menneskelige art.

"Jeg tror, at russerne har brug for at se nogle tegn på, at amerikanere og europæere er villige til at afvige fra dette vanvittige konfrontationsforløb for at udvikle håbet om, at det kan ændres. Og det kan ikke komme fra Rusland; det kan kun komme internt fra Vesten."

Trump kan hjælpe med at sætte tingene på rette spor ved at opnå en fuld økonomisk samarbejds pakke med Kina; ved at forfølge hans vellykkede forhandlinger med Nordkorea og ved at trække amerikanske tropper ud af Syrien og afslutte æraen med Bush-Obamas aggressionskrige – som Trump selv under præsidentvalgkampagnen lovede, at han ville gøre. Og vi kan hjælpe Trump med at gøre alt dette ved at besejre det britisk iscenesatte statskup imod hans regering.

Men det måske mest udtalte signal om at USA beslutter sig for den rette kurs ville være, hvis præsident Trump endelig frifandt Lyndon LaRouche og endvidere gennemførte hans politik for en firemagts-aftale om at organisere et Nyt Bretton

Woods-system, til erstatning for det døende Britiske Imperium.

[NYHEDSORIENTERING JANUAR-FEBRUAR 2019: Overvind geopolitik og rens Lyndon LaRouches navn](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Advarer Bank of England om et gældssammenbrud eller skjuler den en større trussel?](#)

Den 28. januar (EIRNS) – Mens den kriseramte britiske elite viser sin manglende evne til at følge op på det britiske folks afstemning om et Brexit – et oprør mod økonomiske nedskæringer pålagt af den samme elite – er nogle ildevarslede udtalelser fra Bank of England om tilstanden af »højrisikogæld« og »gearede lån« forbigået næsten ubemærket. De er bestemt ikke blevet undersøgt for at se, hvad det London-centrerede banksystem som helhed står over for, selv hvis et »ukontrolleret« Brexit ikke får derivatmarkederne og City of London-bankerne til at gå ned.

Først afgav banken vidneforklaring den 18. januar for underhusets finanskomité – der jo var helt distraheret af det parlamentariske kaos omkring Brexit – om at indekset over gearede virksomhedslån med høj og stigende risiko udgjorde 8,5 billioner kroner. Så blev det klart, at banken faktisk sagde, at det var en boble i USA og Europa på 14,3 billioner kroner, fordi mange af de mest forgældede selskaber ikke var medtaget i de »indekser«, der udgjorde 8,5 billioner kroner. Banken anerkendte, at gælden på 14,3 billioner kroner er større end den amerikanske realkreditobligationsboble af dårlige lån, der

udløste krisen i 2007, og 25% af den består af de yderst risikable sikrede låneforpligtelser, som alle centralbankerne advarer højt om nu, fordi de bristede i 2008.

Ingen grund til bekymring, udtalte banken, 80% af disse giftige lån besiddes af ikke-banker og skyggebanker (dvs. investeringsbanker, hedgefonde mv.), så der er mindre fare, end hvis kommercielle banker besad dem. De store banker er OK, sagde den, selvom mellemstore banker i Europa er gået ned fra Italien til Storbritannien, og nogle store banker som Deutsche Bank er på kanten.

Men banken udstedte samtidig en udtalelse og sagde, at der var et problem med »gearede lån« i Kina, og at de fleste af Kinas giftige virksomhedslån også besiddes af ikke-banker og skyggebanker. Men banken sagde, at dette betød, at der er en større fare der, end hvis kommercielle banker besad dem. Årsagen: Skyggebanker er mindre kapitaliserede, mindre regulerede.

Bank of England fortalte sandheden om Kinas gearede låneproblem, men lyver tydeligvis om det transatlantiske finansielle systems farlige boble, der er mere end dobbelt så stor! Tilføj 10-13 billioner kroner i højrisiko-obligationer til de gearede lån, og Wall Street-City of Londons højrisikogælds-boble er fire gange den i Kina. Og fordi der ikke er nogen Glass-Steagall-bankopdeling i USA eller Europa, låner skyggebankerne massivt fra de store kommercielle banker, så smitten spredes.

Denne boble kommer til at sprænge! Genindførelsen af Glass-Steagall vil beskytte den kommercielle bankkredit og økonomien fra eksplosionen. Det er en del af Lyndon LaRouches »Fire Nye Love for at redde nationen«; det gør det muligt at udstede national kredit til produktiv aktivitet.

Schiller Instituttet ledt an af Helga Zepp-LaRouche mobiliserer to presserende indsatser, mens denne økonomiske krise truer. For det første skal amerikanske borgere besejre det britisk ledte forsøg på at drive præsident Donald Trump væk fra embedet med fantastiske »russisk agent« -anklager. Med en handlingsdygtig præsidenten skal en aftale om et nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem iværksættes netop af USA og Kina sammen med i det mindste Rusland og Indien. Hold London ude på et sidespor; for 50 år siden ødelagde det Franklin Roosevelts oprindelige Bretton Woods. Foredrag afholdes klokken 14 (20 dansk tid – red.) hver lørdag i New York og streames af LaRouche PAC online for at forklare videnskaben bag dette nye system; ligeledes afholdes en national konference i februar om at skabe et nyt paradigme af videnskabeligt, økonomisk og kulturelt samarbejde mellem nationer.

Ny LaRouchePAC foredragsrække: Koncepterne bag Lyndon LaRouches internationale Nye Bretton Woods- kreditsystem

Muligheden for, at LaRouches koncepter for, hvordan samarbejdet mellem nationer bør udfoldes, bliver gjort til virkelighed, er større end nogensinde. Samtidig har disse koncepter aldrig været mere nødvendige end nu. De kan blive til virkelighed gennem det fremspirende samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre ledende økonomiske magter.

Foredragstitlerne er følgende:

1. Det menneskelige sinds kreative ånd reflekterer universets underliggende kreative princip.
2. Nøglen til at forstå økonomi er videnskab og ikke matematik.
3. Eksistensen af nationalstater er en nødvendighed.
4. Hvad er kreativitet nøjagtigt, som er den sande kilde til økonomisk vækst?
5. Friedrich Schiller, frihedens digter.
6. Vladimir Vernadsky, Biosphæren og Noosphæren.

1.

2.

3.

4.

5.

Der kommer en foredrag til: lørdag den 8. februar om den ukrainske/russiske videnskabsmand Vladimir Vernadsky.

Live på LaRouchePAC.com kl. 20 dansk tid. Den vil også blive lagt ud her bagefter.

Et nyt Bretton Woods-system.

Det følgende uddrag stammer fra en politisk erklæring med titlen "Vejen frem: Et foreslået grundlag for en tværpolitisk aftale og indsats for indenrigs- og international økonomisk politik", og er udstedt den 15. januar 2019 af LaRouches Politiske Aktionskomité i USA. De politiske tiltag, der præsenteres heri, er også nødvendige for Danmark og andre nationer. Den første del af forslaget vedrører LaRouches fire love: 1. Glass/Steagall-bankseparation; 2. etablering af et nationalt bankkreditsystem 3. brug af statslig kredit til forøgelse af produktiviteten og energi-gennemstrømningstætheden gennem bl.a. moderne infrastruktur og 4. videnskabelige haste-programmer, i særdeleshed atom-fusionsenergi og et program for rumforskning. Her er afsnittet om etableringen af et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem:

Udover de ovennævnte indenrigspolitiske tiltag er der også et presserende behov for handling på den internationale politiske front. Præsident Trump har klart forpligtet sig til princippet om national suverænitet og er imod globaliseringen; han har udtrykt ønske om at forbedre forholdet til Rusland og Kina; men han har endnu ikke taget fat på nødvendigheden af et nyt Bretton Woods-system som en del af hans økonomiske dagsorden.

Og alligevel er den største hindring for at sikre vort lands fulde økonomiske genrejsning, og at sikre verdensfreden baseret på den økonomiske udvikling af hele planeten, at præsident Nixon den 15. august 1971 forlod Bretton Woods-systemet, herunder systemet med faste valutakurser og guldreserve-systemet, som blev indført af Franklin Roosevelt, før han døde. Bretton Woods-systemet var ligesom Glass/Steagall-loven baseret på det amerikanske systems økonomiske metoder, i modsætning til det britiske systems imperialistiske metoder, som blev fremsat af John Maynard Keynes, men afvist af Roosevelt.

Det er i dag en stor parodi, at der i den såkaldte 'Internationale Progressive Bevægelse' – grundlagt af senator Bernie Sanders samarbejdspartner Yanis Varoufakis – er dem der taler for at skabe et nyt Bretton Woods baseret på Keynes ideer, som Roosevelt afviste, for at håndhæve deres anti-Roosevelt grønne dagsorden.

I modsætning til Varoufakis har Lyndon LaRouche igennem årtier foreslået en ny Bretton Woods-aftale, der skal lanceres på grundlag af en firemagts-aftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien, hvilket ikke blot ville tillade den største økonomiske renæssance i verdenshistorien, men også sikre global fred.

Grundlaget for et sådant samarbejde eksisterer allerede. Med Bælt og Vej-Initiativet har Kina foreslået en ny politik for samarbejde mellem alle verdens lande for at overvinde fattigdom og underudvikling gennem investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Dette er helt parallelt med den politik, som Lyndon og Helga LaRouche foreslog: en politik for opbygning af en Verdens-Landbro, som nu hurtigt bliver til en ny form for økonomisk samarbejde, der har bragt optimisme og håb for fremtiden for mange lande i udviklingssektoren. Snarere at se den økonomiske opstigning af Kina, der dog er en nation på næsten 1,4 mia. mennesker, som en trussel, der skal undertrykkes, hvilket nogle tænketanke taler for, bør USA samarbejde med Kina og andre nationer i 'joint ventures' for at opbygge en ny æra i den menneskelige civilisation. Det historiske gennembrud som Kina har gjort ved med succes at lande på Månens fjerne side, og for første gang i historien at bringe biologisk liv til et andet himmellegeme – Månen – i form af en levende bomuldsplante, viser, at Kina er engageret i opdagelsen af nye fysiske principper i universet og ikke blot "stjæler vores teknologi", som anti-kinesisk propaganda ellers forsøger at antyde. Det kan kun være i De Forenede Staters interesse at samarbejde med Kina og bygge videre på det fremragende forhold, som præsident Trump har etableret med præsident Xi Jinping.

Dette er helt i tråd med den vision, som Franklin D. Roosevelt nærede i forbindelse med dannelsen af det oprindelige Bretton Woods-system ved slutningen

af Anden Verdenskrig.

Principperne, som et sådant system skal baseres på, er som følger:

1. Alle former for imperialism, herunder såkaldte globalistiske institutioner, må afvises. I stedet skal den ubetingede suverænitet for hver eneste nationalstat respekteres. Desuden skal samarbejdet mellem suveræne nationer understøttes for at fremme de ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gavn for alle og enhver.
2. I modsætning til outsourcings-politikken for at udnytte billig arbejdskraft skal fremskridtene i arbejdskraftens produktive evne i hele verden betragtes som i den vitale strategiske interesse for alle og enhver.
3. Teknologi skal forstås som det uundværlige middel til, ikke alene at øge samfundets potentielle relative befolkningstæthed, men også uomgængeligt for at opretholde selv det nuværende niveau af befolkningspotentiale.
4. Den generelle udvikling af den produktive arbejdskraft i alle suveræne stater, i særdeleshed i de såkaldte udviklingslande, kræver global vægt på: a) at øge de procentuelle andele af arbejdsstyrken, der beskæftiger sig med videnskabelig forskning og relaterede funktioner inden for forskning og udvikling; b) at øge det absolutte og relative omfang af produktion af kapitalgoder og også omsætningsgraden i produktionen af kapitalgoder og c) at kombinere disse to faktorer for at fremskynde den teknologiske udvikling i produktionen af kapitalgoder.
5. Høje eksporttænder for produktionen af sådanne kapitalgoder for at imødekomme udviklingslandenes behov er uomgængeligt for den generelle udvikling af de såkaldte udviklingslande: Vores fælles mål og vores fælles interesse er at fremme både den generelle velfærd og fremme forudsætningerne for varig fred.
6. Ved at levere øgede mængder af højteknologiske kapitalgoder til udviklingslande fremmes omsætningsniveauerne i de eksporterende økonomiers sektorer for avancerede kapitalvarer. Som et biprodukt af sådanne øgede omsætninger i den pågældende undersektor af eksportlandets produktion, øges

raten for forbedring af teknologien i sådanne varekategorier med store fordele til følge for den eksporterende nations interne økonomi.

7. Importen af avancerede kapitalgoder øger arbejdskraftens produktive evne i den importerende nations økonomi. Dette gør det muligt for den importerende nation at producere sine varer til en lavere gennemsnitlig social pris, og gør det muligt at levere bedre kvalitet og billigere varer som betalingsmidler til de lande, der eksporterer kapitalgoder.
8. De eneste retfærdige og funktionsdygtige relationer indenfor finansiering af verdenshandelen mellem suveræne stater med forskellige økonomiske og sociale systemer er et kreditsystem baseret på faste pariteter af nationale valutaer, pariteter, der er fastsat blandt suveræne stater ved hjælp af en monetær orden med guldreserve.
9. For at forhindre, at et guldreservesystem med faste pariteter udsættes for ødelæggende inflationære spiraler, er det nødvendigt at begrænse udstedelsen af kredit inden for systemet til udlån for import og eksport af fysiske varer i kategorierne "hard-commodities".

POLITISK ORIENTERING den 10. januar

2019:

Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.

Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?

De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.

Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.

Finanssystemets fortsatte disintegration.

Yemenitiske fredsforhandlinger.

Folketingsvalg i Danmark.

Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?

Lydfil:

Briter erfarer at det ikke er så let at dæmme op for menneskelig kreativitet

Det er værd at understrege, at der i løbet af den sidste uge har været to fremragende strategiske udviklinger, bemærkede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag. Den første er den epokegørende præstation af Kinas Chang'e-4-Månemission, som allerede frembringer en "Sputnik"-lignende effekt internationalt, lige fra entusiastiske lykønskninger og invitationer til løbende samarbejde fra Afrika, Latinamerika, Asien og dele af det videnskabelige samfund i Vesten til tænderskærende frustration fra det tyske formiddagsblad Bild Zeitung, som er forfærdet over, at Kina på denne måde har fået forspring overfor Vesten.

Hvad Chang'e-4 viser enhver der er parat til at åbne øjnene, sagde Zepp-LaRouche, er, at Kina er på den rette vej til videnskabsbaseret fysisk økonomisk udvikling, herunder Bælte- og Vej Initiativet; og at Vesten er idiotisk galt afmarcheret og må bringes til fornuft – en opgave der vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende konference.

Den anden større udvikling var aflysningen af NASA's invitation til topchefen for Roscosmos, Dmitry Rogozin, som havde planlagt at komme til USA for at tale til ledere fra NASA og holde møder med hans kolleger. Denne handling, der skete på foranledning af demokratiske senatorer og andre, er fuldstændig sindssyg, sagde Zepp-LaRouche: USA kan ikke engang komme til den internationale rumstation uden russiske raketter! Vi saver den gren af, som vi selv sidder på. Hvis vi skal skabe en global alliance for udvikling, der ledes af de fire stormagter specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Rusland, Kina og Indien – er aflysningen af Rogozins besøg det værst tænkelige, man overhovedet kunne gøre.

Disse to udviklinger afspejler de igangværende, modsatrettede processer; og som sådan indkapsler de den opgave, som planeten står overfor i dag.

De foregår i forbindelse med en ulmende massestrejke, der – om end ujævnt – fejer hen over planeten, en ulmen der stædigt undviger britisk kontrol. Dens udtryk omfatter:

Chang'e-4-missionen: Briterne finder til deres forfærdelse ud af, at når menneskelig kreativitet som sådan fanger menneskers fantasi, er det smitsomt.

Brexit processen: I takt med at Storbritannien slingrer mod en "hård-Brexit" i forhold til EU den 29. marts, er en større kapitalflugt fra City of London allerede påbegyndt, hvilket – ifølge nogle regnskaber – udgør mere end 10% af aktiverne i den britiske banksektor, for ikke at nævne den langt mere signifikante derivat-spekulationsboble, der drives af London.

Trumps præsidentskab i USA: Trump fortsætter med at modstå de støjende forsøg på at stoppe hans fastlagte politik om at afslutte de "uendelige krige" overalt. Det er ikke kun Syrien, der står på spil, eller hele Sydvestasien for den sags skyld; det er hele det "specielle forhold" med briterne og deres geopolitiske og økonomiske vanvid.

Protestdemonstrationer med De gule Veste: Som LaRouche-allierede og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade har understreget, er det et ulmende massestrejke-fænomen, der finder sted i Frankrig, men det udspringer ikke fra Frankrig – det er en del af den samme globale proces med afvisning af de mislykkede institutioner, som også ses andre steder.

López Obrador-præsidentskabet i Mexico: AMLO (Andrés Manuel López Obrador, red.) fører støt Mexico tilbage til sin historiske, nationalistiske politik med økonomisk vækst, et stærkt præsidentskab og respekt for national suverænitet samt ikke-intervention i andre nationer. London troede, de havde dræbt dette Mexico – men de tog fejl.

Ligesom briterne erfarer, mere generelt, at det ikke er så nemt at dæmme op for og dræbe menneskelig kreativitet, når først den er begyndt at brede sig.

Kast nyt lys på planeten Jorden

Den 6. januar (EIRNS) – NASA's administrerende direktør, Jim Bridenstine, bekræftede i weekenden, at NASA's invitation til den russiske generaldirektør for Roscosmos, Dmitry Rogozin, om at besøge USA er blevet aflyst på grund af pres fra amerikanske senatorer, der er involveret i vedholdende konfrontation med Rusland. Denne beslutning er ikke alene en yderligere provokation fra det amerikanske "krigsparti", der befinder sig i et tæt omløb omkring det Britiske Imperiums politiske etablissement. Det kommer på et afgørende tidspunkt for et potentielt samarbejde mellem fire stormagter – Rusland, Kina, Indien og USA – om det mest betydningsfulde af de forhold som menneskeheden står over: Videnskabeligt samarbejde om rumforskning, den næste store 'grænse' for menneskehedens voksende herredømme over vores univers. Bestræbelser på at forpurre et sådant nødvendigt samarbejde er virkelig en forbrydelse mod menneskeheden.

Som Wu Weiren, chef for Kinas måneprogram, så veltalende udtalte umiddelbart efter den spektakulære Chang'e-4 månelanding: "At udforske det ukendte er menneskets natur. Månen er en mystisk verden for os. Vi har et ansvar for at udforske og forstå den. Månens udforskning vil også uddybe vores forståelse af Jorden og os selv."

Det pres, der i dette tilfælde anvendes af amerikanske senatorer, er kun en del af det Britiske Imperiums strategi om at bruge den nye amerikanske Kongres – herunder dens medie-forstærkede kampagne for at afsætte præsident Donald Trump ved en rigsretssag; den igangværende heksejagt i form af Muellers undersøgelse; og internationalt pres fra "fremmede magter" (dvs. briterne) for at lægge præsident Trump i en spændetrøje. Disse tiltag er taget i anvendelse for – på den ene eller anden måde – simpelthen at forhindre ham i at regere som præsident, baseret på den politik, som han blev valgt på.

Hvad der også er sigende er indsatsen i den 11. time for at sabotere Trumps tilbagetrækningspolitik for Syrien, eftersom de frygter potentialet for en fuldstændig omorganisering af Sydvestasien, væk fra årtier (eller ligefrem århundreder) med det Britiske Imperiums blodige geopolitiske 'Great Game'.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, tilrådede i dag: Ignorer distraktionerne. Hold nationens opmærksomhed fokuseret på de virkelige problemer, som verden står overfor: Firemagts-samarbejdet om at skabe et nyt

paradigme i retning af den kurs, der er udlagt med Kinas Bælte og Vej-initiativ; afslutning af britisk geopolitik og dens tilhørende krige; og overvindelse af det foruroligende transatlantiske finansielle sammenbrud med LaRouches Fire Love, der begynder med en Glass-Steagall 'brandvæg' – som også er den eneste effektive 'væg', der faktisk kan stoppe A/S Narkotikas (imperiets organiserede narkotika-kriminalitet, red.) nye opiumskrig mod USA og andre, hvilket Lyndon LaRouche har sagt længe.

Menneskehedens nylige tilstedeværelse på Månens såkaldte 'bagside' og den nye æra for win-win samarbejde for menneskeheden, som der dermed er blevet åbnet for, kan kaste nyt lys på løsningen af disse centrale spørgsmål nede på planeten Jorden.

[Et skridt mod en fast Kattegat-forbindelse](#)

Den 21. december 2018 – Schiller Instituttet har siden 2006 foreslået bygningen

af en Kattegatforbindelse med en magnettogstrækning mellem København og Aarhus som en del af et dansk magnettognet. Så kan man rejse mellem Danmarks to største byer på 25 minutter! Schiller Instituttets forslag blev landskendt pga. Schiller Instituttets Venners' valgplakat i forbindelse med folketingsvalget i 2007: Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat.

		Køreplan			
		Linie A			
		København H - Århus - Aalborg			
		Linie A+			
		København H - Århus - Aalborg			
A				A+	
(Alle hverdage mellem 06:00 - 01:00)					
København H: Afg.		06:15	06:45	06:00	06:30
Høje Taastrup: Ank.:		06:21	06:51	06:06	06:36
	Afg.:	06:22	06:52	06:07	06:37
Roskilde: Ank.:		06:27	06:57		
	Afg.:	06:28	06:58		
Holbæk: Ank.:		06:35	07:05		
	Afg.:	06:36	07:06		
Kalundborg: Ank.:		06:46	07:16		
	Afg.:	06:47	07:17		
Samsø: Ank.:		06:57	07:27		
	Afg.:	06:58	07:28		
Århus Syd: Ank.:		07:10	07:40	06:25	06:55
	Afg.:	07:13	07:43	06:28	06:58
Brabrand: Ank.:		07:15	07:45		
	Afg.:	07:16	07:46		
Mundelstrup: Ank.:		07:17	07:48		
	Afg.:	07:19	07:49		
Hadsten: Ank.:		07:22	07:52		
	Afg.:	07:23	07:53		
Randers: Ank.:		07:26	07:56		
	Afg.:	07:27	07:57		
Hobro: Ank.:		07:34	08:04		
	Afg.:	07:35	08:05		
Aalborg: Ank.		07:46	08:16	06:43	07:13

Nu er der kommet nyt i sagen. Schiller Instituttet hilser udviklingen velkommen, men advarer imod, at man bygger Kattegatforbindelse uden en magnettog/hurtigtogforbindelse. Så går vi glip af at forbinde hele Danmark med

moderne infrastruktur og dermed chancen for en gang for alle at afskaffe ideen om "udkantsdanmark". Biler kan gøre meget godt men kan ikke transportere folk let hurtigt og billigt mellem Danmarks to største byer på under en halv time.

Et uddrag fra Transportministeriets pressemeddelelse fra den 20. december 2018 lyder:

["Forundersøgelse af en fast forbindelse over Kattegat"](#)

Regeringen og Dansk Folkeparti udmønter nu 60 mio. kr. fra finansloven for 2019 til at igangsætte to forundersøgelser af en ren vejforbindelse og en kombineret vej- og jernbaneforbindelse over Kattegat. Parterne tager dermed næste skridt mod en fast forbindelse, som vil kunne spare trafikanterne for op til halvanden times kørsel.

Foreløbige beregninger pegede i foråret på, at en ren vejforbindelse over Kattegat sandsynligvis kunne betales af brugerne alene. Altså uden bidrag fra statskassen. Det var et resultat og et potentiale, som transport-, bygnings- og boligminister Ole Birk Olesen ville have undersøgt nærmere. På den baggrund satte han sammen med regeringspartiernes og Dansk Folkepartis transportordførere gang i en grundigere screening af mulighederne for en fast vejforbindelse over Kattegat.

Resultatet heraf foreligger nu. Sammenfattende vil en vejforbindelse være et økonomisk rentabelt projekt, som potentielt kan realiseres uden økonomisk bidrag fra staten.

Omvendt vil en kombineret vej- og jernbaneforbindelse kræve et økonomisk bidrag fra staten på i størrelsesordenen 40-50 mia. kr. og medføre et betydeligt samfundsøkonomisk tab. Men for at sikre bred politisk forankring og et sammenligneligt samt aktuelt grundlag, når der skal tages stilling til, om en eventuel VVM-undersøgelse skal sættes i gang, vil regeringen og Dansk Folkeparti igangsætte forundersøgelser af en ren vejforbindelse samt en kombineret vej- og jernbaneforbindelse...

Forundersøgelserne sættes i gang primo 2019 og forventes at være færdig i løbet af 2021, hvorefter der vil kunne sættes gang i en VVM-undersøgelse, som danner det endelige beslutningsgrundlag for en anlægslov.

De øvrige partier (S, SF og RV) i forligskredsen bag Aftale om en grøn transportpolitik fra 2009 vil blive tilbudt at tilslutte sig aftalen."

Hele pressemeddelelsen kan læses her: [Forundersøgelse af en fast forbindelse over Kattegat](#)

Løgner, der er værre end »Russiagate«: Fortielsen af menneskehedens fremskridt

Den 2. januar (EIRNS) – Det nye år begynder med et paradoks, har Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche noteret sig i diskussion med sin organisation i denne uge og i sin nytårstale. Mange nationer i verden bevæger sig hen imod et nyt paradigme for økonomisk samarbejde og fred, væk fra en æra af geopolitiske krige og konfrontationer, der er forankret i kredse omkring det britiske imperium. Dette nye paradigme viser sig ikke udelukkende i det storslåede infrastruktursamarbejde omkring Kinas Nye Silkevej, der bare vokser og vokser; men også i præsident Donald Trumps diplomati vis-à-vis den Koreanske halvø; i Japans forbedrede samarbejde med Rusland samt Japans og Indiens forbedrede samarbejde med Kina; i det forbedrede samarbejde mellem de tidligere krigsførende nationer på Afrikas Horn; ja selv i den potentielle afslutning af tilstanden af »permanent krig« i Sydvestasien ved præsident Trumps, præsident Putins og præsident Erdogans gensidigt forstærkende handlinger.

Alligevel vil den gennemsnitligt »informerede borger« i USA eller Europas nationer aldrig vide noget derom. Medierne i disse lande beskriver overvejende udgangen af 2018 som dystopisk, kaotisk eller håbløs, medmindre de kan have held til at fjerne Donald Trump fra embedet og genoprette »det transatlantiske forhold,« med ledere, der vil indføre klimaskat og fuldt ud konfrontere Rusland og Kina. Det overraskende konstruktive forhold mellem Trump og Mexicos nye præsident Andrés Manuel López Obrador eksisterer for eksempel ikke for disse medier eller deres godtroende læsere. Men det har øget potentialet for reel udvikling af Nord- og Mellemerika. Det voksende potentiale for fred i Syd- og Sydvestasien eksisterer ikke for dem, kun den formodede »alvorlige fare« det udgør for verden, at amerikanske tropper kommer hjem fra Syrien og Afghanistan!

Fordi Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche har arbejdet i årtier for at forberede paradigmet for Verdenslandbroens udrulning, der nu

omfatter snesevis af lande i Bælte og Vej-Initiativet, arbejder de nu som en dominerende faktor internationalt. Idet de har kæmpet for den Westfalske tilgang til en fredsslutning, hvor alle parter indvilger i at »fremme« de andres »nytte, ære og fordel«, konstaterede Helga Zepp-LaRouche, at de nu udøver ekstraordinær indflydelse på trods af et øjensynligt minimalt mandskab. Den reelle fare ligger ikke i den påståede »trussel fra Bælte og Vej-Initiativet mod Europa« eller lignende afsindsudsagn mod menneskehedens fremskridt, men i den overhængende fare for et nyt sammenbrud af det London- og »Wall Street«-centrerede finansielle system, ligeså slemt som i 2008 eller værre.

Nu er de konkrete politiske forslag om at adskille bankerne og om produktiv kredit, som Schiller Instituttet har fremlagt i sine rapporter, på dagsordenen. Disse tiltag samt et produktivt samarbejde inden for rumforskning, udvikling af ubegrænset fusionskraft og udvikling af relaterede plasmateknologier er nu de umiddelbare udsigtspunkter, vi bør have fokus på i 2019. Som Helga Zepp-LaRouche konkluderede i sin nytårstale: »Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.«

[Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika](#)

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive

længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

[Bælte og Vej-Initiativet kan hjælpe Latinamerika og Caribien med industrialisering](#)

Den 17. december (EIRNS) – I et interview med *Xinhua* Beijing offentliggjort 16. december skamroste Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Kinas udvikling siden lanceringen af dets reformer og økonomiske åbning for 40 år siden, og udtrykte håb om, at Bælte og Vej-Initiativet (BVI) vil spille en central rolle i at hjælpe med Latinamerikas

industrialisering.

Den latinamerikanske industrielle genoplivning “er en stor udfordring,” sagde hun, men understregede, at det er kinesiske investeringer “der er inviteret til at blive en del af denne proces. Det vil hjælpe os med at gøre, hvad Kina gjorde for 40 år siden, hvilket var at forandre dets produktive struktur.”

Hun tilbød et eksempel på, hvordan dette kunne ske ved at pege på eksemplet med de store reserver af litium, der findes i Chile og Bolivia. Snarere end blot at eksportere dette mineral, spurgte hun: “Hvorfor ikke først etablere en industriel platform i regionen ... og producere batterier eller elbiler? Kinesiske investeringer kan hjælpe med at gøre litium mere værdifuldt i Latinamerika.”

Barcena understregede, at BVI “er fundamentalt” og mindede om, at den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, i januar måned havde inviteret nationerne i regionen til at deltage i dette globale udviklingsprogram på topmødet i Kina-CELAC Forum i Santiago, Chile. Nu, sagde hun, har mere end 10 af regionens lande tilsluttet sig. Barcena roste Kinas forsvar for flersidighed og dets vision om “at dele sine teknologiske fremskridt med udviklingslande, hvilket for os er fantastisk”. På et tidspunkt med store handelsmæssige og teknologiske spændinger er “Kinas tilnærmelse til mange latinamerikanske nationer meget relevant”.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER-DECEMBER

2018:

**Kun Glass/Steagall-bankopdeling og et
Nyt Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt finanskrak**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

London og Wall Street kan ikke overleve til 2020; angriber et kinesisk lederskab, der tænker årtier frem

Den 17. december (EIRNS) – Hvis vi skal have held med at få præsident Donald Trump til at rette sin opmærksomhed imod den økonomiske krise, som nu rammer USA, skal de skændige angreb på Kina, som især fremføres af neokonservative medlemmer i hans administration og af uvidende europæiske »ledere,« bringes til tavshed. Det, der bevæger disse figurer, som f.eks. Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, til at storme frem som Alcibiades og lidenskabeligt søge en ny »Thukydids fælde«, er det samme finansielle sammenbrud, som er på vej til at tage London og Wall Streets megabanker ned og hele den »neoliberale« orden med. De deler ikke præsident Trumps overbevisning om, at stærke økonomiske fremskridt og stormagtssamarbejde er muligt. De deler kun Wall Street og »City of London«s elites pessimisme, som venter endnu et kollaps – større end det sidste. Og folkene i flere og flere vestlige nationer har siden Brexit-folkeafstemningen midt i 2016 gjort oprør mod deres neoliberale orden.

Intet kunne påvise denne ekstreme »vi-har-ingen-fremtid«-pessimisme mere gennemført, end det ondskabsfulde psykologiske angreb på Kinas præsident Xi Jinping, der fyldte et helt program på den fransk-tyske fælles offentligt finansierede tv-kanal, ARTE TV (se <https://www.arte.tv/de/videos/078193-000-A/die-welt-des-xi-jinping/> – red).

Denne plaprende »psykoanalyse på afstand,« hvor man bagvasker en leder, hvis forslag for økonomisk fremgang på grundlag af samarbejde har vundet i snesevis af nationers respekt, er et nyt lavpunkt i Vestens adfærd, som vil være det rene selvmord for de vestlige nationer, hvis det tolereres. Ved på diplomatisk vis at bruge Bælte og Vej Initiativet med dets store projekter til at udvikle Afrika og gradvist at udrydde landdistrikternes fattigdom, viser Xi med al tydelighed, at han tænker fremad mod den fremtid, som menneskeheden kan skabe i 2050 og derudover. De mere og mere skingre angreb på Xi og Den Nye Silkevej kommer, efterhånden som de amerikanske og europæiske gældsmarkeder går i stå, aktie- og obligationsmarkederne falder, de faste ejendomsmarkeder falder og den europæiske økonomiske vækst igen bliver negativ.

De transatlantiske bankers »alting-boble« vil bryde meget snart; derfor denne holdning til Kina og Rusland. Præsident Trump mener stadig, at han muligvis kan

samarbejde med disse stormagter – både for fred og for hurtig økonomisk udvikling, og han mener, at menneskehedens teknologiske fremskridt ikke er underlagt »klimaforandringer.« Men det kræver et langtrækkende klarsyn om menneskelig fremgang, som præsidenten endnu ikke har tilegnet sig. Ellers ville han ikke, uvidende og uforberedt, lade finansiel ruin ramme USA.

Det kræver, som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag understregede, det fulde 50-årige klarsyn for menneskets fremskridt, som Lyndon LaRouche har fremlagt i sine bøger, som f.eks. {Earth's Next 50 Years} (Jordens 50 kommende år – red.). Og det kræver {omgående} tiltag, såsom genindførelsen af Glass-Steagall-loven til beskyttelse af produktiv bankvæsen og økonomi mod Londons og Wall Streets krak. Med et sådant fremsyn ville Trump være i stand til at afværge de nye koldkrigeres angreb på ham og arbejde med Xi, Putin og Modi i Indien for at lancere en ny og levedygtig monetær orden, et nyt »Bretton Woods«.

[Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater m.v. i København](#)

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop

har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of

London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevæbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektion af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppeligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppeligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsedet. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydid-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke

nævner, når de taler om Thukydids fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelijkheid i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbneens logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertjbroen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens

Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er

folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfulde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale

ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for snegleens skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisk-talende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde

at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuldt begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renaissance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værst tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renaissance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og

Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevæbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA

og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppeligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppeligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlslagt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsede. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun

Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydid-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydid- fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbnenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med

ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertjbroen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig

institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med

afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfølde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og

et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisk-talende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuldst begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renæssance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu –

jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værst tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renaissance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Dette er blevet forstået i Kina. Jeg har allerede nævnt Xi Jinpings understregning af behovet for æstetisk uddannelse, og den vigtigste kinesiske taler på konferencen i Hamborg i går, vicepræsident Liu He, som er den vigtigste økonomiske rådgiver for Xi Jinping, afveg fra sin skriftlige tekst og sagde, at han ønskede at dele en historie med publikum. Under kulturrevolutionen, da han var ung, måtte han gemme sig i en af hutongerne i Beijing – dette er de gamle bydele – og han måtte i hemmelighed lytte til Felix Mendelssohns violinkoncert i C-mol. Det betød, at han blev helt forelsket i klassisk musik og har forfulgt den passion lige siden.

Jeg synes, at dette er meget lovende. Som I ved, er vi overbeviste om, at det ligger i den menneskelige natur, at alle mennesker grundlæggende er gode, at mennesket har en ubegrænset evne til at forbedre sig selv, ikke kun med hensyn til intellekt, men også, at den æstetiske uddannelse betyder, at man kan uddanne sine følelser indtil man blindt kan følge dem, fordi de aldrig vil fortælle en noget andet, end hvad fornuften tilsiger. Dette er Friedrich Schillers definition på den smukke sjæl. Han siger, at nødvendighed og lidenskab, fri vilje og pligt går op i en højere enhed, og dette er en tilstand, hvor mennesket virkelig er frit: Fordi du gør det nødvendige med lidenskab, fordi du ikke kan tænke på nogen anden måde end på fornuftens niveau.

Dette er ikke er en utopi, men det er noget, der kan gennemføres fuldt ud, og er i øvrigt noget, som også ligger i Konfutses filosofi. Konfutsen havde næsten samme idé om æstetisk uddannelse som Friedrich Schiller: At man gennem musik, gennem poesi, ved at lære skønhed, så kan man faktisk kan omdanne folkets

karakter til at blive smukke sjæle, til at opnå visdom, og tjene almenvellet.

Jeg tror, at hvis menneskeheden når frem til et nyt paradigme, så vil forholdene mellem nationer blive sådan, at hver nation vil referere til den bedste tradition hos den anden og blive beriget ved at opdage skønheden i den anden nations mest avancerede kultur, og at det i stigende grad bliver karakteren af relationer mellem nationer: at vi vil ophøre med at opføre os som små fireårige drenge, der sparker hinanden over skinnebenene, hvilket betyder at føre krig og lignende ting, og, at vi som menneskelig art bliver voksne og renoverer vores relationer. Som astronauter, der alle – alle astronauter, der har været i rummet, som var på ISS, siger det samme: Når du er ude i rummet, erkender du, at du kun kan samarbejde på grundlag af fornuft, for ellers vil du ophøre med at eksistere, og når du betragter vores lille blå planet fra rummet, indser man, at der er så meget, der venter på at blive opdaget! Først og fremmest er der ingen grænser, der er ingen racer, der er kun én menneskehed, og du erkender, at vores univers er så stort! Og at vi som en menneskelig art skal samarbejde for at kunne have en vedvarende eksistens i dette univers over de næste tusinder og atter tusinder af år.

Med Hubble-teleskopet har vi været i stand til at opdage, at vi i øjeblikket kender til eksistensen af 2 billioner galakser! Det er noget, der kan overvælde sindet – hvis jeg forsøger at tænke på Solsystemet, Mælkevejen, Galaksen, der allerede er gigantisk. Men ideen om 2 billioner galakser viser os, at vi som menneskelig art kun lige er begyndt at tage de første babyskridt i retning af perfektionen af vores art.

Jeg tror under alle omstændigheder, at vi befinder os ved afslutningen af en epoke. Jeg tror, at vi har en meget god chance for at lægge geopolitikkens epoke bag os; at vi virkelig kan skabe et system til regeringsførelse, som muliggør fredelig sameksistens og udvikling for hele menneskeheden. Jeg vil opfordre Jer til at være optimistisk omkring det, og deltage i Schiller-instituttets indsats, for dette har været vores perspektiv igennem de seneste 40-50 år – for min mands vedkommende 50 år – og jeg tror, at vi er på nippet til at se realiseringen af denne vision.

Mange tak.

Fransk massestrejke decimerer globalisterne og svindelnummeret med klimaforandringer

Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 12. december 2018

Den franske præsident Emmanuel Macron har kapitulert til De Gule Vestes oprør i Frankrig – hvad er det egentlig, der foregår? Opstanden i Frankrig er ikke en serie af “protester” – det er en type af fænomen, som Lyndon LaRouche tidligere har identificeret som en “massestrejke” (med henvisning til Rosa Luxemburgs indsigt).

Som Schiller Instituttet har advaret om i årtier, er den såkaldte “klimaforandring” en skræmmekampagne, en dækhistorie for en malthusiansk politik med radikale nedskæringer – en britisk-globalistisk plan for at reducere levestandarden, reducere energiforbruget og reducere befolkningen.

Nu ser vi denne underliggende virkelighed bryde igennem.

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

[Kaos i Europa mens Den nye Silkevej anviser løsningen](#)

Den 12. december (EIRNS) – De tidligere grundpiller i den Europæiske Union – Frankrig, Storbritannien og Tyskland – fortsætter med at svækkes i et utroligt tempo, selv mens momentum for den Nye Silkevej vokser med en lige så utrolig hastighed. Det er helt oplagt, at det ene er løsningen til det andet. Helga Zepp-LaRouche observerede i dag, at mange iagttagere nu noterer sig det indlysende – Kinas model har løftet 800 millioner mennesker ud af fattigdom og tager processen ud til verden gennem deres Bælte og Vej-Initiativ, mens EU lider under økonomisk forfald, lønnedgang og politisk kaos. Hvem ville argumentere til fordel for den nuværende vestlige model, bortset fra idioter? Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) udgav sin globale løn-rapport for 2017 i slutningen af november, hvoraf det fremgår, at den globale lønstigning var den laveste siden 2008, tæt på nul, selv om den var 4,3 % på de nye markeder, primært på grund af Bælte og Vej-processen. Lønnen faldt faktisk i Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien (Italien, Spanien og Portugal har nu tilsluttet sig Bælte og Vej-Initiativet).

På den anden side af debatten konkluderede en undersøgelse, der blev udgivet i september af AidData fra "College of William and Mary", om de "kinesiske infrastrukturprojekter og udbredelsen af økonomisk aktivitet i udviklingslande", at i modsætning til uligheden som følge af mange af de vestlige investeringsprojekter i udviklingssektoren: "Vi finder, at kinesiske udviklingsprojekter generelt, og især kinesiske transportprojekter, reducerer økonomisk ulighed indenfor og mellem decentrale lokaliteter" og "producerer økonomiske effekter, der fører til en mere ligelig fordeling af den økonomiske aktivitet. "Undersøgelsen blev finansieret af FN, Singapores ministerium for uddannelse, USAID og fonde i USA og Europa. Konferencer, der fremmer Bæltet og Vejen, foregår nu i Asien, Afrika, Europa og Latinamerika i et tempo på omkring et dusin hver uge. Så meget for snakken om kinesisk "imperialisme" og "gældsfølger".

I Frankrig forsvinder De gule Vestes protester ikke, på trods af præsident Emmanuel Macrons kapitulation i mandags til nogle få af deres krav. Flere demonstrationer er planlagt til weekenden. Venstrepartierne i Nationalforsamlingen har fremsat en opfordring til afstemning om mistillid til regeringen, som finder sted torsdag eftermiddag, 13. december. Selvom det er usandsynligt at den vedtages, vil det tvinge regeringen til at afsløre deres budget for næste år; et budget som forventes at skubbe udgifterne langt over EU's pålagte grænser på 3 % af BNP. EU har allerede sagt, at EU i modsætning til deres åbne konflikt med Italien over Italiens afvisning af at skære deres budget (på bekostning af befolkningen og økonomien) ikke planlægger at kritisere Macron for at gøre det samme for at redde sit skind. På den konservative side tweetede Marine Le Pen, leder af det franske nationale protestparti, at Macron gav et par indrømmelser, men han "nægter at indrømme, at hans ledelsesmodel bliver udfordret. Denne model repræsenterer overdreven globalisering, illoyal konkurrence, udbredt frihandel og massiv indvandring med alle dets sociale og kulturelle konsekvenser. Kort sagt, Macron har netop lavet et strategisk tilbagetog!"

Situationen er den samme i London, hvor premierminister Theresa May blev udsat for et mistillidsvotum i sit eget konservative parti i aftes. Hun overlevede afstemningen – 200 mod 117 – men hun måtte love ikke at lede partiet frem mod det næste planlagte nationale valg i 2022. Mange observatører af processen advarede om, at hvis så mange som 100 konservative stemte imod hende, ville det være meget vanskeligt for hende at beholde magten. Efter at have annulleret den planlagte parlamentsafstemning om hendes falske Brexit-plan i tirsdags, indrømmende at det ville være blevet grundigt forkastet, er hun langt fra sikker i sin stilling. Kilder i Storbritannien har fortalt til EIR, at ingen fra noget parti ønsker hendes job på nuværende tidspunkt, da der ikke er nogen vej ud af det hul, som hun har skabt for landet ved at holde Brexit-processen hemmelig indtil sidste øjeblik.

Samtidig eksploderer skandalen om den britiske regeringsfinansierede undergravende operation, kendt som "Integrity Initiative", og dens overordnede gruppe, Institute for Statecraft, både for regeringen og de britiske efterretningstjenester. Oprettet for at drive skjulte operationer i alle lande i Europa og USA, for at forgifte ethvert konstruktivt forhold til Rusland, er de nu blevet taget i angrebet på oppositionspartiet Labour, herunder at kalde Jeremy Corbyn en "nyttig idiot" for russerne – ligesom MI6 foretog skjulte aktioner for at forstyrre det amerikanske valg i 2016, og fejlagtigt udpensle Trump som en russisk håndlanger. Det hackede materiale er anerkendt for at være korrekt, men udenrigsministeriet har patetisk hævdet, at lækagen var et beskidt russisk trick- indrømmende som sædvanlig, at der ikke er noget bevis, men det må

simpelthen være russerne!

Valget er klart for alle dem, der er enige med Friedrich Schiller i, at vi alle må være "patrioter i vores nationer og borgere i verden." Imperiets hensygnende styrke må aflives gennem et nyt Bretton Woods, Glass/Steagall-lovgivning og en tilbagevenden til videnskabelige og industrielle fremskridt, mens imperialistisk og krigerisk geopolitik erstattes af en win-win-politik, karakteriseret ved Den nye Silkevej. Det er nu det gælder.

[Afskriftet af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater den 29. november 2018](#)

(Vi er i gang med at oversætte talen til dansk.)

Helga Zepp-LaRouche addressed the seminar via video conference from Germany. In addition EIR Economics Editor Paul Gallagher by pre-recorded video from Virginia, and Hussein Askary in person addressed the seminar in Copenhagen. Diplomats from nine countries attended the seminar, as well as members and contacts of The Schiller Institute.

TOM GILLESBERG: Helga Zepp-LaRouche was very beautifully introduced, I think, by Hussein Askary, in his presentation going through the fantastic road. She as the founder of the Schiller Institute has taken upon herself as the "Silk Road Lady" in bringing about this Belt and Road policy, the New Silk Road policy. So we are very proud and very happy to be able to have her on here live to discuss what is in the situation the world is in right now, after the U.S. midterm elections, and here, the day before we'll have the G20 summit taking place in Buenos Aires.

So, Helga, thank you for being here with us. The word is yours.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I want to say hello to you and I'm very happy to be able to speak to you, even if it's only via video. Obviously, we have reached a very important point in history, and for once, I have to agree with President Macron of France, who just said that the upcoming G20 meeting better produce some real results, or else, such a gathering of the heads of state would be even counterproductive.

Now, I agree with that.

We have made a campaign for the last several weeks and actually months, that basically what should be the outcome of this G20 meeting. Given the fact that we have both war danger, as was demonstrated very acutely again in the case of the incident in near the Kerch Bridge in the Black Sea, and the general situation between the major nuclear powers is not exactly a calm one, so we have the danger of nuclear war, potentially. Then, we have the immediate danger of a repetition of the financial crash of 2008, except this time, it could be much, much worse, because all the parameters are much worse than in 2008.

In light of these two existential crises, we have defined what should be the outcome of either the G20 meeting or, at least, of those heads of state where one can expect they can go in the direction of establishing a new paradigm: And that refers to President Trump, Putin, Xi Jinping, Prime Minister Modi, and possibly others, Prime Minister Abe, and maybe some other heads of state and government. And what we defined as the absolutely necessary outcome, is that they establish a New Bretton Woods system to replace the presently completely bankrupt financial system, with a New Bretton Woods, which would be in the position of the old Bretton Woods system, however it would include the added features which Franklin D. Roosevelt originally wanted, namely, to end colonialism for the developing sector, which then, unfortunately was not implemented, because Roosevelt died, and the Bretton Woods was established by Truman and Churchill, at least under their political guidance.

And obviously, a New Bretton Woods would only function if it is accompanied by Four Laws which were defined by Lyndon LaRouche already in 2014, as the absolutely necessary changes in the financial and economic system, being: first, the implementation of Glass-Steagall banking separation; secondly to go to a national bank, to bring the power of credit generation back under the control sovereign powers, under the sovereign control of governments; and thirdly, to create an international credit system; and fourthly, to increase the productivity of the world economy by going for a crash program for a fusion economy and establish more close international space cooperation to get the necessary increase in the productivity of the world economy.

Given the fact that it cannot be expected that all countries of the G20 will agree with that – I can easily imagine that those which are absolutely tied to the City of London and the opposition to Trump coming from Wall Street, that there will be some countries that will absolutely oppose such a solution. And therefore, we have proposed that it can only be the cooperation of those countries which are powerful enough to resist the power of these financial centers, London and Wall Street, and that can only be: President Trump, President Xi Jinping, President Putin, and prime Minister Modi, the four powers together, which represent both the largest nuclear powers, the largest economies, the largest populations, that they have to work together.

Obviously, that potential exists. And since President Trump has again and again reiterated, in the election campaign and again after he became President, that he wants to improve the relationship with Russia, and the entire Russiagate was launched in order to prevent that from happening. Now, Russiagate, by now, is pretty much discredited, and despite the tensions with China on the trade issue, there are positive signs that both China and the United States may be willing to find an agreement to overcome the present war of tariffs.

That potential clearly exists, and it is very obvious, that on that hangs the question, will mankind be able, in light of existential dangers, be able to give itself a governance, structure of government, which allows the long-term sustainability of the world population. And that that is a very acute question you could see, for example, by the fact that the present Chinese ambassador to the United States Cui Tiankai just yesterday issued a very clear warning that the world must learn the lessons of the Great Depression of the 1930s, resulting in World War II, and he warns that the inability to resolve the present tensions could lead to a new world war, and a new financial crisis worse than the Depression of '30s.

The same Ambassador Cui, already in a speech about a year ago in New York, had basically posed the question: What is going to be the relation between the United States and China? He said that in history, there were 16 cases where the dominant power was replaced by a rising power – referring obviously to the present situation between the United States and China – and that in 12 cases, this led to a big war; in 4 cases, it led to a situation where the rising power simply replaced the up to that point dominant power, and it did not lead to war. And he emphasized that China does not want, at all, either, naturally the situation of war, but it also does not attempt to replace the United States as a dominant power in the world, but that the policy of China is propose a completely new set of international relations of a win-win cooperation between sovereign powers and respect for the sovereignty of the other, respect for the

different social system of the other country without interfering into the internal affairs, and simply have a cooperation for the mutual benefit of all participating in this new system.

And that is, in my view, what we have seen in reality in the last five years, since President Xi Jinping proposed the New Silk Road in Kazakhstan in September 2013. And we have seen the enormous development of the New Silk Road in the meantime, including more than 100 countries and having completely transformed the spirit in Africa, which has been caught by the Spirit of the New Silk Road due to massive investments in infrastructure, industrial parks, energy projects and similar things. The same is true for almost all of Latin America, many countries in Asia and even some Europe countries which are absolutely seeing the advantages of cooperating with this new system.

Now, it took the West, or better, Western think tanks and media, almost four years before they even admitted that this was going on. I mean, this was going a spectacle: Because here you have the largest infrastructure project in history, ever, already now about 30 times as big as the Marshall Plan, and the Western media would not take note of it! Then, about a year ago, they realized this was absolutely unstoppable, so they started a whole barrage of slanders and attacks on this New Silk Road, and quite telling, was that the channel of the Anglo-American establishment, the New York Times, over the last weekend and the weekend before, had I think altogether some 10 or 12 articles on the New Silk Road, in which they admit, basically, well, it's unstoppable, it's here, the West was completely wrong by thinking that if you offer to China to be a member of the WTO and join the free trade system, that eventually China would take over the Western liberal system, Western democracy, or, if they would refuse that, they would simply collapse under the burden of an autocratic leadership.

And the New York Times begrudgingly admits that this was a wrong estimate, that China had not adopted the Western democracy model, and it for sure has not collapsed. But it has the astounding recording of 40 years of uninterrupted economic growth rates, which have completely transformed not only China, but also much of the world economy, and that China now has a middle-class, well-to-do part of the population of 400 million, and this will be doubled in the next 10 years. And basically, the Chinese model is attractive to many countries in the world.

They basically say, as a conclusion, that the only way to deal with that is the effort to contain China, and if need be, confrontation and even war. And some American general has already said a couple of weeks ago that a war between the United States and China is more likely in the next 50 years, than not.

So this is obviously the famous “Thucydides trap”: This refers to the situation in ancient Greece, the rivalry between Athens and Sparta, which led to the Peloponnesian War, and as a consequence – which people don’t usually mention, when they talk about the “Thucydides trap” – the demise and collapse of ancient Greece.

That is the obvious question: Can the West relate to the fact that China is rising, that there is nothing you can do about it, because, first of all, China was a country which was the leading economic and cultural power over many centuries for the last millennia, with only a very short interruption. And it is deciding to go back, not to replace other countries, but to take a leading role on the world stage. And since the Chinese government has a policy which allows it to do that, mainly by putting the emphasis on continuous innovation, of leapfrogging to the most advanced technologies, of putting a lot of emphasis – they have the most advanced fusion power research program; they have a very, very advanced space exploration program; and they are putting a lot of emphasis on education, excellence in education for the young people, combined with Xi Jinping emphasizing the need to have especially an aesthetical education of the youth, and also the older people. Because aesthetical education goes in the direction of the beauty of the mind and the beauty of the soul.

And given the fact that China has a population of 1.4 billion people, the idea of the West that it would be possible to contain this without war is ludicrous. And if it comes to war, it should be noted that there are many military experts who make the point that once you start to use only one nuclear weapon, it is the logic of nuclear weapons, in complete contrast to traditional, conventional weaponry, that all weapons will be used. And that would obviously would mean the annihilation of human civilization.

So, this paradox obviously exists, and it is the view of the Schiller Institute that it can only be overcome by winning the West, winning countries of the world over to join in the new paradigm in a win-win cooperation.

Now, that the danger of war is very real, we just saw in the incident involving provocation by Ukrainian warships in the Black Sea, close to the Sea of Azov and the Kerch Bridge. And some people in Ukraine already having proposed some weeks ago, that the newly built bridge between Russia and Crimea, should be blown up. This was obviously an incident a couple of days ago [Nov. 25], whereby Ukrainian warships did not follow the rules which are otherwise established between Russia and Ukraine, to announce their intention to pass through the Kerch Strait; so they will be held up by the Russian military; the crews were basically arrested and interrogated, and in the meantime, written material has been found with this

crew, which instructs them not to announce themselves, to go to this point of the Kerch Strait in secrecy, clearly indicating a provocation.

What happened, was, immediately, the war-hawks, like NATO General Secretary Jens Stoltenberg, immediately said NATO fully on the side of Ukraine; and some other hawks, immediately, like representatives of the Integrity Initiative – about which I will say something in a second – immediately said that NATO should send a whole flotilla into the Sea of Azov.

Now, this was absolutely denounced by President Putin yesterday, who waited a couple of days, and then basically said this was a clearly preplanned provocation, and the big fault lies with the nations of the West, who, without thinking immediately take the side of Ukraine. And in his typical Putin humor, even said, if Ukraine would demand to eat babies for breakfast, the West would immediately agree.

And this was also strongly denounced by the former Chairman of the NATO Military Committee, who had also been the Chief of Staff of the German military before that, Gen. Harald Kujat, who denounced Stoltenberg, and said he made a grave mistake: That in an incident like that, it is of the utmost importance that it be investigated and the other nations should not beat it up, but try to deescalate the whole situation. Fortunately, most of the West European governments did, because they obviously realized that a war between Ukraine and Russia could completely go out of control in no time and lead to a World War III.

So I think that this incident, in which the danger is not yet over because Poroshenko announced martial law in parts of Ukraine, and our dear friend Natalia Vitrenko, a Ukrainian politician, warned that this means Poroshenko is actually establishing a dictatorship in Ukraine – martial law, eliminating all kinds of civil rights, being an extremely hot situation.

Now, who is the instigator of this whole provocation? If you look at the fact that just recently, a couple of days ago, it was revealed that there is this thing called “Integrity Initiative.” This is a very strange institution. It’s basically run out of British embassies all over the world, and it is actually a subdivision of British intelligence. One of their spokesmen, Edward Lucas came out in the context of this Ukraine crisis, and immediately said: This is completely like Nazi Germany attacking Poland in 1939, and demanding an immediate escalation, sending warships into the Black Sea, in a clear provocation.

What is this Integrity Initiative? The new British Chief of General Staff Gen. Mark Carleton-Smith said Russia is a greater danger to the U.K. than ISIS or al-Qaeda, in a completely war-mongering statement. So what this Integrity Initiative outfit does, is they have defined so-called "cluster groups," in all kinds of countries; and if you look at their website and look at the names of the people involved, it is the Cold War faction all over the world. For example, in the United States, it involves Ian Brzezinski, the son of infamous Zbigniew Brzezinski, of the {Great Chessboard} infamy, and this Ian Brzezinski is a leading member of the Atlantic Council, which can be really regarded as one of these subdivisions of the Anglo-American empire, or the British intelligence. And in Germany, it involves Gen. Klaus Naumann, who is famous for his Cold War attitudes towards Russia. So it is this apparatus which is basically sticking to the idea that you need to have a geopolitical confrontation with Russia and with China. And this is the faction which brings about the war danger in the closest fashion.

Now, we have to get over the idea that the world forever needs to be divided into geopolitical blocs, where you have one nation, or one group of nations being in complete conflict with another group of nations. And unfortunately much of the European Union thinks that way; Macron thinks that way; Mrs. Merkel in the same way. When Macron recently demanded the establishment of a European army, to be able to defend Europe against Russia, China and even the United States, he said! That is typical for this kind of thinking, which under conditions of a financial breakdown crisis and general tensions is exactly a prescription for the danger of a repetition of the two catastrophes of the 20th century.

Now, the alternative is fortunately, also very clearly there. I already mentioned the New Silk Road Spirit having transformed Africa, where people for the first time have the legitimate hope that with the help of China, and now, more and more other countries, such as India, Japan, Indonesia, Turkey and many others, having recognized that Africa, which will have 2.5 billion people by the 2050, and as Xi Jinping at the Johannesburg BRICS summit in September correctly noted, Africa having the biggest development potential of all the continents on the planet, that one can say that Africa will be the "new China with African characteristics." That you will have a very young population, which if they are educated and provided with the necessary infrastructure investments, can really become the most productive continent on the planet.

That obviously, is a nightmare for those people who have tried to suppress the development of the developing countries, such as the IMF, with their "conditionalities," which was the real debt trap. You know, the IMF

conditionalities basically made sure that the developing countries would remain indebted, and that they were not allowed to use their income for either investment in social expenditures, education, infrastructure, but that they had to pay debt as a priority, and that was one of the main means how the development of these countries was suppressed.

And naturally, you had the very unholy role of the World Wildlife Fund, preventing infrastructure, for the sake of snails rather than human beings. And you had the whole unholy ideology of the Club of Rome that supposedly the resources on the planet were limited, and therefore development of the developing countries had to be suppressed.

When China launched the New Silk Road, all of that went out of the window, because, now, for the first time, there is the real possibility to overcome the underdevelopment of the developing countries, and that has been understood by the countries of the Global South – these are all the major organizations, such as the G77, the Organization of Islamic Countries (OIC), Mercosur [Mercado Común del Sur], the African Union, all of these organizations are now basically inspired by the New Silk Road idea.

And even in Europe, this is dramatically quickly changing: You had the 16+1, Eastern and Central European Countries plus China, which very happy to be hubs between Europe and Asia, in the Silk Road development. You have Greece, which is completely transformed because of Chinese investments in Piraeus and other infrastructure projects. The new Italian government had completely changed: They no longer listen to the EU in respect to China. The leading ministers, like Giovanni Tria, and the undersecretary for Economic Development Michele Geraci, Prime Minister Giuseppe Conte, himself, they all basically look to cooperation between China and Italy, not only for mutual investments, but especially to invest in joint projects in Africa. And one of the most glorious examples, is the agreement between China and Italy to jointly work together with the countries of the Lake Chad Basin Commission to implement the Transaqua project, which I'm sure Hussein already talked about.

But then you have also Spain, where President Xi was just there on a state visit, and having very far-reaching cooperation agreement between China and Spain, emphasizing the 2,000 years of cultural ties between the two countries. And then Xi Jinping will also go to Portugal when he comes back from the G20. And between Portugal and China there is an absolute agreement that Portugal, also, will become the hub – Spain and Portugal will not only be the hub for the Eurasian connection of the New Silk Road, but also the hub for all the Spanish- and Portuguese-speaking throughout the world. So this is what the Schiller

Institute emphasized in our “World Land-Bridge” report, to work on the so-called Atlantic route, and in this way, combining the Caribbean, Central America, South America, with those Portuguese- and Spanish-speaking countries and therefore Europe.

So the World Land-Bridge is coming into being. And we had just had a very interesting and hopeful even in Hamburg, between China and the Hamburg Chamber of Commerce, where, with the exception of one Greenie, who was completely beside himself, but all the other speakers were more or less very optimistic in talking about how Hamburg is the natural link not only for the land connection – and I think per week now, 23 trains are coming from China into Hamburg – but obviously, also a crucial aspect of the Maritime Silk Road, given the fact that Hamburg is the largest port in Germany.

This is all very, very interesting. Then, I should not forget to mention Switzerland, which is also onboard. Austria: Austria’s new government even has it in its coalition treaty that Austria wants to become a hub for the New Silk Road. So I think the development is actually, objectively very, very promising. But obviously, a lot more has to be done, because if you reflect on what I said in the beginning, what should become the outcome of the G20, a New Bretton Woods system and a new system in order to safeguard our nations against the danger of a new financial blowout, that has not yet been accomplished.

Otherwise, objectively, despite all the dangers I’ve referred to, I think we can be very optimistic, because a new system is within reach. And I just want to say, that economic development absolutely must be combined with a Classical Renaissance. Because, if you look at the values of the West right now, – I want to identify very briefly what I mean by that – the neo-liberal or liberal philosophy or ideology which has taken over in the West, it is correctly rejected by Russia and by China– it’s the principle “everything is allowed.” You have not two genders, but now you have about 49 genders; you have pornography without limits; children can go on the internet and see the worst-possible atrocities, the violence which is now, unfortunately having roots in the United States – you have the mass shootings in the schools almost every day. In the United States, there were already more than 300 mass shootings [this year]. You have the opioid epidemic in the United States. You have an increase of [inaudible 35:42] alcoholism, drug addiction; longevity in the United States has gone down for the first time in the last two years! If there is any parameter for a collapsing economy it is that the life expectancy goes down.

And in Europe, we are not that far behind, if you look at the violence in the schools in Germany, just to name one element. I think we are in an absolute dire

need to have a Renaissance of human culture, of Classical culture, of Classical music, poetry, and other areas of art.

This has been understood in China. I mentioned already Xi Jinping's emphasis on the need for aesthetical education, and the main Chinese speaker at this Hamburg conference yesterday, Vice Premier Liu He, who is the main economic advisor of Xi Jinping, he deviated from his written text and said that he wanted to share a story with the audience, that during the Cultural Revolution, when he was young, he had to hide in one of the hutongs in Beijing – these are the old buildings – and he had to listen in secrecy to the Violin Concerto in C-minor of Felix Mendelssohn, and that meant that he fell completely in love with Classical music and he has pursued that passion ever since.

I think this is very promising. Because as you know, we are convinced that human nature is that all human beings essentially are good, that man has the limitless capability to self-perfect, not only in terms of intellect, but also that the aesthetical education means that you can educate your emotions until you can blindly follow them because they would never tell you anything different than what reason commands. This is the Friedrich Schiller's definition of the beautiful soul. He says, necessity and passion, free will and duty all fall in one, and this is the condition where man is truly free: Because you do with passion what is necessary, because you cannot think in any different way other than on the level of reason.

And I think that is not a utopia, but that is something which can be absolutely accomplished and is inherent in the philosophy of Confucius, who also had almost the same idea of aesthetical education as Friedrich Schiller, that is, through music, through poetry, through learning [inaudible 38:49], that you can actually transform the character of people to become beautiful characters, and to becoming wise and serve the common good.

Now, I think that if mankind is supposed to reach the New Paradigm, not only will the relations among nations be like that, that each nation will refer to the best tradition of the other and be enriched by discovering the beauty of the most advanced culture of the other nation, but that that will increasingly become the nature of relations among nations: that we will stop behaving like little four-year-old boys, kicking each other in the shins, meaning, conducting war and things like that, and we will become adult as a human species and renovate our relations, like the astronauts, who all, – all the astronauts who have been in space, who were on the ISS, they all report the same thing: That once you are in space, you recognize that you can only cooperate on the basis of reason, because otherwise you won't exist, and that when you look at our little,

blue planet from space, you recognize that there is {so} much to be discovered! First of all, there are no borders, there are no races, there is only one humanity, and you recognize that our universe is so huge! And that we as a human species have to cooperate, to be able to have a sustained existence in this universe, over the next thousands and thousands of years.

And the Hubble telescope discovered that we presently know of the existence of 2 trillion galaxies! Now, that is boggling the minds – if I try to think of the Solar System, the Milky Way, the galaxy, that is already gigantic. But the idea of 2 trillion galaxies, that shows you that we as a human species have just made the first baby steps in the direction of the perfection of our species.

Anyway, I just think we are at the change of an epoch. I think we have a very good chance to leave the epoch of geopolitics behind us, that we can really create a system of governance which makes the coexistence in peace and development possible for all of humanity. And I would encourage you to be optimistic about it, and join efforts with the Schiller Institute, because this has been our perspective for the past 40 or 50 years – in the case of my husband, 50 years – and I think we are on the verge of seeing the realization of that vision.

Thank you. [applause]

[De Gule Veste: En generalstrejke i Frankrig? Interview med Jacques Cheminade](#)

Fredag, 7. december, 2018

Interview

Webcast

De Gule Veste: En generalstrejke i Frankrig? Interview med Jacques Cheminade

Mens protester fejer hen over Frankrig for den tredje weekend i træk, giver den tidligere franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès-partiet (S&P) – www.solidariteetprogres.org) – Jacques Cheminade et eksklusivt interview fra Paris, for at formidle potentialet og muligheden for at sikre en ny

økonomisk orden for Europa og globalt, som bevægelsen med De Gule Veste repræsenterer.

For flere detaljer om S&P-programmet, se den nye videoserie "Crise cyclique ou crise systémique?" <https://www.solidariteetprogres.org/actualites-001/video-crise-cyclique-ou-crise.html>

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

"Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken," udtalte Zepp-LaRouche, "kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik."

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. "Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin," sagde Zepp-LaRouche, "og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist."

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for

et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

“Måske endnu vigtigere,” fortsatte Zepp-LaRouche, “var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker.”

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. “Så det er klart hans hensigt,” sagde Zepp-LaRouche. “Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse.” Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen.”

Begge parter siger, at mødet mellem Trump og Xi var særdeles vellykket

Den 2. december, 2018 (EIRNS) – De officielle og halvofficielle udtalelser, der kommer ud fra både Det Hvide Hus og Kina karakteriserer mødet med middagsspising mellem præsidenterne Trump og Xi som meget vellykket.

Ifølge den officielle erklæring fra Det Hvide Hus, udtalte præsident Trump: "Dette var et fantastisk og produktivt møde med ubegrænsede muligheder for både USA og Kina. Det er en stor ære for mig at arbejde sammen med præsident Xi."

Xinhua rapporterede, at "den kinesiske præsident Xi Jinping og hans amerikanske modpart Donald Trump holdt et "meget vellykket møde" her i lørdags, og nåede frem til en vigtig konsensus og enedes om ikke at indføre nye tariffer."

Ifølge den officielle erklæring fra Det Hvide Hus, har "præsident Trump indvilget i, at han den 1. januar 2019 vil holde toldtariffen på produkter til 200 milliarder dollar på en 10 % sats, og ikke hæve den til 25 % på dette tidspunkt. Kina vil acceptere at købe landbrugs-, energi-, industrielle og andre produkter fra USA for et endnu ikke aftalt, men meget væsentligt beløb, for at mindske handelsbalancen mellem vore to lande. Kina har indvilget i at begynde at købe landbrugsprodukter fra vores landmænd med det samme. Præsident Trump og præsident Xi har aftalt straks at indlede forhandlinger om strukturelle ændringer med hensyn til tvungen beskyttelse af intellektuel ejendomsret ved teknologioverførsel, ikke-toldmæssige handelshindringer, cyber-indtrængen og internettyveri, tjenesteydelser og landbrug. Begge parter er enige om, at de vil bestræbe sig på at få denne overenskomst afsluttet inden for de næste 90 dage. Hvis parterne i løbet af denne periode ikke er i stand til at nå til enighed, hæves tariffene fra 10 % til 25 %."

På vej tilbage til USA sagde Trump ifølge CNBC: "Det er en utrolig aftale. Den går helt sikkert – hvis det sker – går den over i historien som en af de største aftaler, der nogensinde lavet."

I en tidligere erklæring fra Det Hvide Hus sagde præsident Trump, at Kina nu vil købe "en enorm mængde landbrugs- og andre produkter" fra USA. "Det har en utrolig positiv indvirkning på landbrugssektoren, hvilket vil sige landbrug, industrielle produkter, computere, alle typer af produkter," sagde Trump til

journalister.

Trump sagde også: "Hvad jeg agter at gøre er at holde tilbage på told-tariffer. Kina vil åbne op. Kina slipper for tariffer. I ved Kina har lige nu store handelshindringer, idet der er større toldmæssige og også større ikke-toldmæssige hindringer, som er brutale."

Xinhua rapporterede: "Xi sagde, at det på økonomiske og handelsmæssige spørgsmål er meget normalt, at de to lande har nogle uenigheder inden for økonomi og handel, og tilføjede at nøglen til at håndtere deres forskelligheder på en ordentlig måde er at udarbejde en løsning, der er acceptabel for begge sider i en atmosfære af gensidig respekt, jævnbyrdighed og gensidig fordel.

"De var enige om ikke at pålægge nye tillægstariffer, og instruerede de økonomiske teams på begge sider om at fremskynde forhandlinger om fjernelse af alle tillægstariffer, og nå frem til en konkret aftale, der er gensidigt fordelagtig og 'win-win'."

De to parter enedes også om at træffe foranstaltninger til at håndtere krisen omkring fentanyl, der har forårsaget en stor sundhedskrise i USA. Udtalelsen fra Det Hvide Hus lyder: "Hvad vigtigt er, har præsident Xi i en vidunderlig humanitær gestus indvilget i at betegne Fentanyl som et kontrolleret stof, hvilket betyder, at mennesker der sælger fentanyl til USA vil være underlagt maksimal straf under kinesisk lov."

Xinhua bemærkede også, at præsident Xi rejste spørgsmålet om Taiwan, og at præsident Trump gentog den amerikanske tilslutning til en politik om ét Kina.

[Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning](#)

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr.

ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange briter lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køer af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet

Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 masse-møder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« praktet på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder etsamarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på $A = 432$ Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

[Advarsler om krak af virksomhedsgæld tager til; aktier og obligationer falder](#)

Den 20. november (EIRNS) – En række af advarsler om et 'blowout' af markedet for gearede virksomhedslån på \$3.5 billioner kommer samtidig med en tiltagende

nedgang på aktiemarkederne internationalt, og med en kraftigt faldende økonomisk vækst i hele Europa og De Forenede Stater.

De meget højtlydende advarsler begyndte med årsrapporten udgivet af Bank of International Settlements i juli. Den blev fulgt op af Bank of England i oktober – på et tidspunkt hvor dens direktør, Mark Carney, igen advarede om, at en "hård Brexit" for alvor kunne destabilisere de finansielle derivatmarkeder – og derefter IMF's tydelige advarsel på "IMF-bloggen" den 12. november om en forværring på markederne for virksomhedsobligationer. Senator Elizabeth Warren skrev den 14. november til de fem vigtigste amerikanske bankregulatorer: "Jeg er bekymret over, at markederne for de store gearede virksomhedslån udviser mange af de samme karakteristika som 'subprime' realkreditmarkedet før 2008." Og Janet Yellen, den tidligere formand for Federal Reserve, gav d. 25. oktober et interview til *Financial Times*, hvor hun pegede på en "kæmpe stor forringelse" i udlånsstandarder på de gearede lånemarkeder. Hun advarede om, at disse lån snart kunne forårsage konkurser for et stort antal virksomheder, og derved forvandle en økonomisk nedtur til noget meget værre. Hun sagde, at "belært af krisen i 2008 må man indse: Det er ikke bare et spørgsmål om hvad banker gør i retning af at skade sig selv; det er det de gør, der kan skabe risici for hele det finansielle system."

Uagtet at der er blevet udstedt for 1,5 billioner \$ i gearede virksomhedslån i 2017-18, og markedet i USA er steget brat til 1,3 billioner \$, har [de nuværende] amerikanske regulatorer ingenting sagt om dette. Men siden 1. oktober er renten på markederne for 'dårlig gæld' (gearede lån, uønskede obligationer) omsider begyndt at bevæge sig opad. Den gennemsnitlige rente i Bloomberg Barclays 'U.S. Corporate High Yield Total Return Index' er steget fra 6,2% til 7,2% i løbet af 45 dage. De lavere klasser af dårlig gæld, som "CCC", er i gennemsnit steget fra 8,8% til 10,8% i samme periode.

Det betyder, at de midler, der forlader de transatlantiske aktiemarkeder i takt med at de falder, ikke går ind på obligationsmarkederne, men går til finansielt set "sikre nødhavne" på det store amerikanske finansmarked – og der er renten faldet næsten 0,25% på en måned. Faldende aktieværdier bliver anført af FAANG (Facebook, Apple, Amazon, Netflix, Google) teknologiaktier, på trods af at disse virksomheder tilbagekøber deres egne aktier i rekordfart, 115 milliarder dollars fra januar til september for disse fem alene.

Bag dette begyndende krak har den underliggende amerikanske økonomi nu sluttet sig til den europæiske med hensyn til opbremsning. Den amerikanske industriproduktion, der voksede med 0,4%/måned i juni, er faldet 4 måneder i træk, til 0,1% vækst i oktober. Amerikanske reallønninger faldt igen i oktober.

For produktions- og ikke-tilsynsførende arbejdere, faldt både den gennemsnitlige timeløn og de gennemsnitlige ugelønninger reelt med 0,1% i oktober. Også boligbyggeriet flopper; bygning af enfamiliehuse er i oktober faldet i tre på hinanden følgende måneder i lighed med udstedelse af byggetilladelser. Salget af enfamiliehuse har også været faldende igennem efteråret. En årrække med 5,5-6,0% inflation i boligpriser og 2-3% lønstigning har skabt et "overkommelighedsproblem", som med en realkreditrente, der pludseligt ligger på 5%, er blevet til en "overkommelighedskrise".